

Česká pýcha. Nejkrásnější přeměna staré industriální budovy

9. června 2015 1:00

V Praze mu chyběla důstojná prezentace tuzemského a světového designu. Tak ji vytvořil ve vinohradském Pavilonu. Za osm měsíců proměnil uvadající nákupní centrum v moderní prodejní galerii, kde se rádi zastavíte. Martin Leitgeb žije své sny a nenásilně kultivuje estetické cítění Pražanů.

Zelené zátiší. Stromy a keře tvoří harmonická zákoutí, doplněná stylovým nábytkem a drobnými předměty. | foto: Jiří Podrazil

Martin Leitgeb začal v 90. letech prodávat značková pera Parker. „Lidé ani nevěděli, že něco takového mohou chtít. V principech prodeje se za těch patnáct, dvacet let nic nezměnilo, ale lidé si uvědomili, že nechtějí peníze utrácet slepě. Hledají v nákupu smysl,“ vysvětluje důvod, proč se z byznysu s kancelářskými potřebami přeorientoval na špičkový design.

Při stavbě a zařizování domu a chalupy nebyl spokojen s nabídkou služeb tuzemských studií a prodejen, tak sem začal značkový nábytek a doplňky dovážet. V showroomu Stockist vám neprodají zařízení domácnosti, ale proberou s vámi váš životní styl, navrhnou různá řešení a vybrané kusy klidně zapůjčí domů, abyste zjistili, jestli vám skutečně vyhovují.

[Zobrazit fotogalerii](#)

schopnost porozumět přání zákazníka. Domov si nezařizujete každý den, je důležité mít čas na rozmyšlenou. Mým cílem je získat zákazníka, který se k nám bude rád vracet," popisuje svoji filozofii Martin Leitgeb. A tak vznikl koncept prodejní galerie, jejímž primárním cílem není zisk, ale představení tvorby zajímavých autorů.

Galerie z tržnice

O vzniku showroomu rozhodla ještě jedna skutečnost. Martin Leitgeb miluje industriální stavby s historií a nelituje času, prostředků ani práce investované do navrácení jejich půvabu.

Pavilon představoval ideální příležitost. Obchodní centrum v bývalé tržnici, které získalo v roce 1996 v Cannes první cenu za design v kategorii nákupních center, přestalo v novém tisíciletí potřebám Pražanů vyhovovat a pomalu skomíralo. Martin Leitgeb se rozhodl navrátit mu původní podobu.

Pavilon nechali zbudovat vinohradští radní v reakci na otevření kryté tržnice na Starém Městě v 80. letech 19. století. Do té doby fungovaly v této čtvrti trhy pod širým nebem.

Zakoupili pozemek s bývalou továrnou na mlýnské stroje a přestavbu haly svěřili architektovi Antonínu Turkovi, který navrhoval veřejné i soukromé stavby v duchu dekorativního historismu s prvky neorenesance. Pro novou tržnici vyprojektoval kovovou konstrukci, tehdy technickou novinku slibující dlouhou životnost a odolnost proti požáru.

Pokud vám střešní oblouky připomínají rozkročení Eiffelovy věže, máte pravdu, inspirace je zde jasná. Tehdejší technickou novinkou byla také klimatizace, která chladila 140 chladírenských boxů v podzemí a poháněl ji parní stroj.

Prohlédnout si jej můžete v přízemí. Dokonce je prý i funkční, i když dnes se o cirkulaci vzduchu stará mohutné potrubí lemující stěny budovy - relikty rekonstrukce z počátku 90. let, za kterou Pavilon obdržel zmíněnou cenu. Dlužno podotknout, že ocenění udílela porota ve Francii, kde se tehdy nákupní centra stavěla na zelené louce jako levné kostky.

Může se hodit

Byt 3+1 Praha 2 - Vinohrady
Cena 7.280.000,-Kč
včetně DPH

Více na Reality.iDNES.cz.

Domov designu. Na místě bývalé tržnice vytvořil Martin Leitgeb galerii designu.

V původní tržnici z roku 1903 stálo 98 prodejních stánků zejména s potravinami a prodej probíhal až do 80. let minulého století, i když radnice provoz dotovala a už ve 30. letech budovu chtěla zbourat či přestavět na funkčnější objekt.

Nedlouho po skončení prodeje budova vyhořela a od demolice ji zachránila jen aktivita Klubu Za starou Prahu, který prosadil její zapsání do seznamu kulturních památek. Po revoluci se secesní stavba dočkala

rekonstrukce a v roce 1994 z ní vzniklo moderní obchodní centrum s převážně luxusními butiky a kavárnou uprostřed, avšak bez zajištění zásobování.

„Zboží se tehdy vozilo po eskalátorech a výtahem, jednu nakládací rampu vytížil samotný supermarket na půl dne. Chyběly tu také sklady,“ vzpomíná Martin Leitgeb.

Se vznikem dalších nákupních center na okraji i v centru metropole však návštěvnost Pavilonu klesala a dluhy z jeho přestavby, provozu a nájmu se zvyšovaly. Budova totiž stále patří městské části Prahy 2, od níž si ji pronajala společnost PAVILON, a. s.

Tu v roce 2011 Martin Leitgeb se svým kolegou Arnoštem Brožem koupil a pustil se do rekonstrukce s cílem vrátit se k původním konstrukčním a historickým prvkům. Odkryli okna, kudy do budovy proudí denní světlo, a tak na její osvětlení stačí tři lustry - jako v původním provedení. Obnovili ornamenty a florální plastiky na fasádě. Odhalili kovovou konstrukci budovy, která je sama o sobě uměleckým dílem, a obchodům dali jednotný ráz. Harmonicky tak propojili interiér se stavbou.

Na 2 500 m² se střídají obchody s nábytkem, osvětlením, koberci, doplňky a audiovizuální technikou.

Úcta k řemeslu

Čím se vyznačují designové kousky? Vyšší cenou? Novým nápadem? V první řadě je to neotřelý způsob uvažování o funkci a tvaru daného předmětu, dále perfektní řemeslné zpracování a příběh. To vše v sobě spojuje i PAVILON. Při vstupu z Vinohradské ulice si po pravé straně všimnete poděkování firmám, které rekonstrukci provedly.

„Oslovil jsem malé firmy, s nimiž jsem měl zkušenost z vlastních rekonstrukcí. Všichni řemeslníci byli nadšenci, kteří svou práci dělají srdcem. Myslím, že z prostoru je to cítit,“ dodává Martin Leitgeb.

Po překonání všech peripetií se impozantní prostor vyloupil v celé své původní kráse. Galerie po obvodu dávají vyniknout konstrukci i velkolepému volnému prostoru. V přízemí se nachází strojovna s restaurovanou klimatizační jednotkou a Galerie PAVILON, která představuje až do 26. června díla malířů Bohumila Eliáše staršího a mladšího.

Umělecká díla visí i v buticích a nad schodištěm naproti obchodu Mario Wild Flowers, jehož vzrostlé stromy a sukulenty vytvářejí na podestě iluzi přírody. Prvnímu patru dominuje kavárna La Boheme Café s barmanským pultem uprostřed a výrazným svítidlem od Bány Škorpilové.

Posezení tvoří různé židle, lavice a křesílka u stolků známých značek, od pěšího koridoru je oddělují police s knihami a zahrádka. Připadáte si jako v obýváku. Denní světlo měkce prosvěcuje interiér, hraje tu příjemná hudba, obchody volně přecházejí jeden do druhého.

Tím, že se neuzavírají za prosklené výlohy, zvou přirozeně dál. K podívání, pokochání, odpočinku i načerpání inspirace. Báječné místo k zastavení při procházce městem nebo mezi pracovními schůzkami. Prostě jako doma.

Autoři: MF DNES , Kristina Šemberová, City Life